

Todėl ir jūs būkite pasirengę (Mt24,44)

Pasirengę kam? Mūsų Viešpaties Jėzaus atėjimui. „Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas“ (Jn1,1). „Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“ (Jn 1,14). Tai yra Kalėdos. Taigi nuo pirmos advento dienos, mes rengiamės švęsti didį įviki, ‚begalinis Dievas tapo žmogumi‘, kad gyventų tarp mūsų, kad padarytų mus panašiais į Dievą, dieviškus. Jis atėjo sutaikinti mus su Tėvu.

Adventas yra laikas apmąstyti Dievo meilę. „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą“ (Jn 3,16). „Meilė – ne tai, kad mes pamilome Dievą, bet, kad Jis mus pamilo ir atsiuntė savo Sūnų kaip permaldavimą už mūsų nuodėmes“ (1Jn 4,10). Mes esame pašaukti švęsti šią Dievo meilę. Pamiršdami šį pagrindinį akcentą mes užsiimame daugybe išorinių pasiruošimų. Advento metu mūsų Motina Bažnyčia veda mus nuostabiais skaitiniais Šventųjų Mišių Liturgijoje, kviesdama mus permąstyti savo širdis/gyvenimus nuo visko, kas nėra iš Viešpaties ir jo karalystės, kad Jo meilės, džiaugsmo ir ramybės karalystė įsiviešpatautų mumyse. Ruošdami kūdikėliui Jėzui prakartėlę, paruoškime ir savo širdis Jam, nes iš tiesų Jis nori tenai užgimti ir apsigyventi.

Adventas taip pat turėtų padėti mums pasiruošti antrajam Viešpaties Jėzaus atėjimui. Remdamasis Nojaus ir Loto istorija Jėzus pabrėžė, kad žmonės yra per daug užsiėmę ‚valgymu, gėrimu, vedimu, tekėjimu, pirkimu ir pardavimu, sėjimu ir statymu‘ (plg. Lk 17,27-28). Jėzus mums primena, kad yra daug svarbesnių dalykų, nei šie dalykai. Mūsų pilietybė yra danguje, kur Jėzus nuėjo ‚paruošti mums vietas‘ (plg. Jn 14,3). Žmogaus Sūnus ateis netikėtu laiku mūsų pasiimti, todėl turime būti pasirengę susitikti savo Viešpatį. Tie, kurie prieš mus nuėjo į amžinąjį atlygį ir mes, kurie būsime

pašaukti prieš antrąjį Kristaus atėjimą būsime, prikelti negendantys ir perkeisti'. Tie, kuriems lemta pasilikti čia, kad išgirstų trimito gausmą kviečiantį antrąjį Kristaus atėjimą susitiks su pasaulio Gelbėtoju akimirksniu (paľ. 1 Kor 15,52). Būkime „susijusę strėnas ir su uždegtais žiburiais“ (paľ. Lk 12,35), „paruoškime Viešpačiui kelią“ (paľ. Mt3,3), sakydami žmonėms, kad Jėzus vėl ateis, ir padėkime jiems pasiruošti Jo atėjimui.

Malda: Viešpatie. Padėk mums „nekrauti sau lobų žemėje, kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys įsilaužia ir vagia; verčiau krauti lobų danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda, kur vagys neįsilaužia ir nevagia“ (paľ. Mt 6, 19-20).

Mary Pereira

Zamyslenie nad Lk 13, 25-28

„Keď hospodár vstane a zatvorí dvere a vy zostanete vonku, začnete klopať na dvere a volať: ‚Pane, otvor nám!‘ A on vám povie: ‚Ja neviem, odkiaľ ste!‘“ (Lk 13, 25)

Náš Boh je Bohom milosrdenstva, ale aj Bohom spravodlivosti. „Maj teda pred očami Božiu dobrotu i prísnosť: prísnosť voči tým, čo padli, a Božiu dobrotu voči tebe, ak vytrváš v dobrom; inak budeš aj ty odťatý.“ (Rim 11, 22) V knihe Sirachovho syna nám Pán hovorí: „Ani si nehovor: ‚Pánovo zľutovanie je veľké, zmiluje sa nad množstvom mojich hriechov.‘ Lebo zľutovanie i hnev chytro vychádzajú od neho a sleduje hriešnikov jeho hnev. Neodkladaj so svojím obrátením sa k Pánovi, ani to neodsunuj zo dňa na deň. Lebo jeho hnev príde nečakane a rozmetá ťa, až príde jeho pomsta.“ (Sir 5, 6-9)

Brána Božej milosti a milosrdenstva je pre nás otvorená po celý náš život. Boh nás neustále pozýva k tomu, aby sme zanechali náš svojvoľný spôsob života a vrátili sa naspäť k nemu. Príde však čas, keď sa brána zavrie. Ježiš o tom veľmi

jasne hovorí v podobenstve v úvode tohto zamyslenia. Spása je dar, ktorý sme zadarmo dostali od Pána, no Duch Svätý nám ústami sv. Pavla hovorí: „s bážňou a chvením pracujte na svojej spáse“ (*Flp 2, 12*). Musíme spolupracovať s Božou milosťou. Aj v podobenstve o desiatich pannách sa hovorí, že „dvere sa zatvorili“, kým si päť nerozumných panien išlo kúpiť olej do svojich lúč (Mt 25, 10). Bdejme teda, lebo nevieme, v ktorý deň príde náš Pán (porov. *Mt 24, 42*). Bedrá majme opásané a lampy zažaté (porov. *Lk 12, 35*). Musíme sa prebudiť z driemot a letargie v našom duchovnom živote. Svätý Pavol nás vyzýva: „Prebuď sa, ty, čo spíš, vstaň z mŕtvych a bude ti svietiť Kristus!“ (*Ef 5, 14*). „...deň čo deň sa vzájomne povzbudzujte, kým trvá to ‚dnes‘, aby nikoho z vás nezatvrdilo mámenie hriechu. Veď sme sa stali účastníkmi Krista, pravda, ak istotu, ktorú sme mali na počiatku, zachováme pevnú až do konca“ (*Hebr 3, 13-14*).

Mary Pereira